

gaaende er bleven saa meget ringere. Men sikkert er det, at ogsaa Varer af samme Kvalitet nu ere væsentlig billigere end i 1863. Paa Klædevarer angives Prisen af en af vore største Importører til gennemgaaende kun at være c. Halvdelen af, hvad den var i 1863, og en anden Importør opgiver, at Prisen paa samme Kvalitet af Kjøletøjer gennemsnitlig kan regnes at være falden 33 pCt. siden 1863. „Naar“, meddelte en stor Klædeimportør os, „for 15 Aar siden vore Handelsrejsende faldt deres Varer, begyndte de ligesom nu med de billigste Ting, men den Gang var det Varer til 3½—4 Kr., medens det nu er til 1—2 Kr. pr. Alen.“

Et Spørgsmaal, som særlig har været Genstand for Afdelingens Overvejelser, har selvfølgelig været det, hvorvidt en rationel Deling af den store Position 160 var mulig. At en saadan Deling maa være i højeste Grad ønskelig, for saa vidt Bøgtolden skal bibeholdes, turde være umiddelbart indlysende. Vi bevæge os her fra Varer, der svare en Told af 60—70 pCt. af Værdien, til saadanne, hvor Tolden kun er 5—10 pCt. De Delingsystemer, som kunne tænkes anvendte, falde naturlig i tre Klasser: efter Materialets Bestaffenhed, efter Traadtælling og efter Vægt pr. Kvadratmaal. Hvad den førstnævnte Delingsmaade angaar, da vil det her dreje sig om, hvorvidt Varen indeholder vegetabiliske Stoffer, navnlig Bomuld, eller ikke. Delingen vil imidlertid for det første ikke være praktisk gennemførlig, idet man nu ikke nøjes med en Blanding af uldent og vegetabilisk Spind, men hyppig sammentarter Ulden og Bomulden før Spindingen, og dernæst vil den ikke ramme, hvor den skal, idet det nu til Dags paa ingen Maade er givet, at de rene Uldevarer altid ere værdifuldere end de blandede. Det andet System, Traadtællingen, maa sikkert ogsaa opgives. For det første vil det i mangfoldige Tilfælde være umuligt for Toldopshyret at foretage en saadan Tælling; for de grovere Varers Vedkommende kommer man tilmed mere og mere ind paa Filt, som der ikke er en ærlig Traad i. I øvrigt vilde Traadtællingen efter en større Fabrikants Mening, hvis den praktisk kunde gennemføres, ikke være nogen daarlig Maalestof for Værdien, medens et andet større Fabriksfirma har udtalt, at Traadtælling ogsaa vil være umulig som Maalestof for Værdien, idet man ved Blanding af Bomuldstraad faar mange flere Traade pr. Kvadratmaal til en lavere Pris, og idet ogsaa for rene Uldevarers Vedkommende Traadernes Antal i mange Tilfælde er større pr. Kvadratmaal ved den billigere end ved den dyrere Vare. Som Eksempel anføres to Varer, af hvilke den ene koster Kr. 1,85, den anden Kr. 4,65 pr. dobbeltbred Alen, medens Antallet af Traade paa samme Kvadratmaal var henholdsvis 2,100 og 1,848. Den tredje Delingsmaade, efter Vægt pr. Kvadratmaal, har i hvert Fald det Fortrin at være praktisk gennemførlig, og anvendes bl. a. ogsaa i Tyskland, men Spørgsmaalet er, hvorvidt man gennem den kan ramme nogenlunde retfærdigt i Forhold til Værdien. Til Oplysning herom er der af Firmaet J. C. Modeweg & Søn udarbejdet en paa 181 Prøver af uldne Alenvarer, hørende under Position 160, støttet Overfigt (Bilag 59, Tillæget Side 252—262), til hvilken henvises. Det bemærkes saavel med Hensyn til denne Overfigt som til den herhen hørende Bemærkning i Haandværkets og Industriens Toldudvalgs Betænkning (Bilag 58, Tillæget Side 237), at Prøvernes Pris pr. Kv.-Alen i denne Forbindelse er ret irrelevant, medens alt kommer an paa, hvorvidt de paagældende Varers Pris pr. Pd. kan antages gennemgaaende at staa i nogenlunde sikkert Forhold til deres Vægt pr. Kv.-Alen. Det viser sig da efter den nævnte Overfigt, at Vægtklasserne 5—10 Kvint og 11—15 Kvint pr. Kv.-Alen have en Gennemsnitspris pr. Pd., som er væsentlig højere end nogen af de øvrige 10 Klasser, i hvilke Varerne fra 16—65 Kvint pr. Kv.-Alen ere inddelte, hvorimod Prisen for de nævnte 10 Klassers Vedkommende ikke paa nogen Maade kan siges at stige i Forhold til Vægtens Aftagen. Et andet større Fabrikantfirma er, som nedenstaaende af det udarbejdede Overfigt udviser, kommen til et andet Resultat, som dog kun angaar Klædevarer: